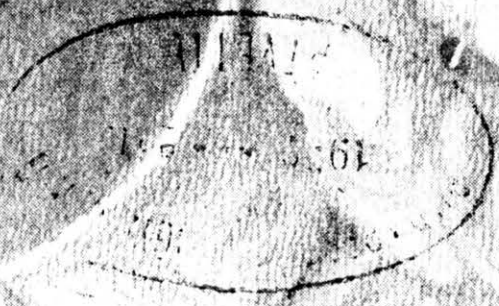

BOHÉMVALÁC

1915

E sajtótermék szétküldését megengedem.

Budapest, 1915. évi ... hó ... n.

államügyész.

BELLETTÉRÁLT MŰVÉSEK

ÁRA 2 KORONA.

SZIKLAY JÓZSEF, a „Városi Színház“ tagja.

BOHÉM VILÁG

ELŐFIZETÉSI ÁRAK
HELYBEN, VIDÉKEN:
EGÉSZ ÉVRE 96 K
FÉL ÉVRE . . . 48 K
NEGYEDÉVRE 24 K

ILLUSZTRÁLT
MŰVÉSZLAP

MEGJELENIK
MINDEN SZOMBATON REGGEL.

SZERKESZTŐSÉG
ÉS KIADÓHIVATAL:
VII., THÖKÖLY-UT 80.
TEL.: JÓZSEF 80—64.
EGYES SZÁM 2 KOR.

Karácsonyi levél.

Kovács Kálmán.
(Minden jog fentartva.)

Lehullt az első hó
A bérkaszárnnyára,
Hosszu levelet irt
A jó Istenkének
Jancsi és Juliska,
Két kis hadiárva.
Irt, mint réges-régen
Béke idejében
Karácsonyi kérő
Hosszu levelet.
Jancsi gyerek írta,
Juliska meg nézte
A nagy ákom-bákom'
Vető csöpp kezét.

Jancsi gyerek írta
Kovertába tette,
Bélyeget is tett rá
Tizenöt fillérest,
Lilaszinbe játszott,
Aztán megcimezte.
És leszállt az alkony
S lent az utcasarkon
Egy postaládába
Dobták csendesesen.
Jancsi ágaskodva
Kiáltotta: „sürgős“,
Selypitve, csacsogva
Kis gyerekesen.

„Édes jó Istenke
Ne haragudj, kérünk,
Hogy mi most zavarunk
De ha szeretsz minket,
Jancsit és Juliskát
Hallgasd meg kérésünk'.
Julis nem kér babát,
Jancsi kardot, puskát
Idén Karácsonyra
Nem kér egyebet,
Csak édes apuskát
Támaszd fel Istenke,
Aki Piavénál
Tavaly elesett.“

Isten, ha Isten vagy
A nagy örök szikra
S nem csak az emberek
Hazudják a léted
Önző számításból
Önző céljaikra!
Isten, ha Isten vagy,
Ki senkit el nem hagy,
Ha egyformán nézel
Koldust és királyt.
Add vissza az árvák
Elsiratott apját
És hitetlen ajkam
Hozsánnát kiált!

Színházi Emlék.

I.

Valamikor régen, mikor még nem öldösték egymást az emberek, boldog tizenhatéves koromban már „szerkesztő ur” voltam. Legalább is annak vallottam magam nagybüszkén házilag készült litografált névkártyákon. „Pesti Revü” címen egy — szintén házilag elkészített — kis hetilapot adtam ki, melyet szerényen „a magyar vicclapírás szenzációjának” kereszteltem el. Szerkesztői tevékenységem szini kritikák és nagystilű regények írásában, valamint — ezekkel szervi kapcsolatban s drága szüleim roppant ijedelmére — iskolai tanulmányaim elhanyagolásában merült ki.

Regényeim közül, úgy emlékszem, egy „Gróf Monte Kristóf” című „irodalmi szatirának” volt a legfrenetikusabb sikere; mint szini kritikus a Ligetet választottam működési terepül. Ennek oka egy ligeti művésznő, bizonyos Teca nevezetű hölgy iránt érzett, nem éppen ideális célzatu szerelmemben keresendő — életem egyetlen komoly szerelme volt. Hogy mi az a Liget, tudja minden pesti ember: kis színházak, variéték, cirkuszok és „ringlispielek” városa — egy egész külön világ. A nép szórakozóhelye — de különösen hétköznapokon a lipótvárosi „aranyifjuság” is szívesen felkeresi. Csekélységem először a „Szabad Színpad” nevű intézménnyel, említett szini hölgy fellépési helyével igyekezett összeköttetésbe kerülni. Könnyen sikerült. A Pesti Revü egy sajátkezüleg megkomponált, képes hirdetést hozott a tingli-tangli létezéséről s a szerkesztő ur megkapta a szabadjegyet. A kritikában a kis helyiség mint „világvárosi ni-

vón álló műintézet”, Teca mint „utolérhetetlen színpadi fenomén, az új Blaha Lujza” szerepelt. Ez hamarosan oda vezetett, hogy a féltve őrzött házipróbákra is bemenetet nyertem; a műsor összeállításánál az én ítéletem volt a döntő és — a primitív öltözőben eszeveszett csókokat váltott a Művészet és Sajtó.

Nyár volt, verőfényes meleg nyárdélelőtt és a tizenhatéves szerkesztő ur éppen főpróbára sietett. Strausz József felejthetetlen operettjét próbálták, a „Tavaszi”-t, természetesen két képre sűrítve s a kórusok sürgős kihagyásával. A karmester — jobb sorsra érdemes, milánói zeneakadémiát végzett muzsikus — éppen a nyitányt akarta kezdeni ócska hangszerén, egy szegény, hányatott előéletű zongorán, midőn egy magas, sovány, „feltűnő” eleganciával öltözött ur közeledett felénk. Tiszteletteljesen nyitott neki utat a társaság és alázatos főhajtással üdvözölte. Hogyne, hisz Ligeti Nagyhatalom volt, a Műszinkör rendezője. „A Pesti Revü szerkesztőjét keresem”, mondta a Nagyur és én — bár a szívem örültül dobogott — színlent nyugalommal mutatkoztam be. Kaposi — mondta be ő röviden a nevét, karonfogott, először kért egy cigarettát, azután rátért jövedele céljára. A „Ligeti Ujság” lap-tulajdonosa, sokat hallott rólam beszélni, szeretné, ha átvenném az ujságja főszerkesztőségét. Átvettem, hamarosan megkötöttük egy számolócédulán az írásos szerződést s én mint egy Kiskirály foglaltam el újra a diszhelyet a zongora mellett. Hamarosan hire terjedt ennek a rendkívüli megtiszteltetésnek; — a Sza-

bad Szinpad mindenkor félő tisztelettel nézett fel a zsinórpaddal, hattu zenekarral és diszletraktárral rendelkező Müszinkörre — a direktor keblemre borult, — önzően elfoglalva eme Tecának fentartott területet! — a karmester félbehagyta a főpróbát és tust huzott a tiszteletemre. Én tulboldogan osztottam ki köztük vagy ötven, a névnapomra kapott „Figáró” cigaretát, a művésznőknek egy forintért savanyucukrot hozattam, Tecának pedig egy jegeskávét három holipivel. Erre lassan lecsillapodtak a kedélyek, folytattuk a próbát. A híres „Fütty-dal” következett, minden taktusnál az arcomat figyelték, meg vagyok-e elégedve s én leereszkedően bölintgattam feléjük.

Soha életemben nem leszek olyan

ur, mint azon a nyári délelőttön...

A „Liget Ujság” egy hét mulva megszűnt s én Svájcba kerültem tanulmányuttra. Itt hamarosan „igazi” ujságíró lett belőlem s midőn a világháboru második évében ismét hazakerültem, meglátogattam egy délelőtt a Ligetet. Átalakítva és megnagyobbítva találtam a Szabad Szinpadot: még mindig Teca volt a primadonnája. De közben férjhez ment egy színészhez s mint mesélték, nagyon rosszul élnek. Szegény kis filigrán Teca, alig akart megismerni annyi év multával! S mikor egy szál rózsát küldtem be hozzá a névjegyemmel, azt se tudta, hová legyen az örömtől. Hamarosan otthagytam őket: nem tudtam a ripacskodásukat végignézni. Tecának randevut adtam egy körüti kávéházban s — a randevura nem mentem el... Szegény jó kis Teca. Ifjuság, bohóság, álmok, szerelem... Milyen hamar elmultatok... ZRY.

A meztelen komponista.

Levetközteti: *Harmath Inre.*

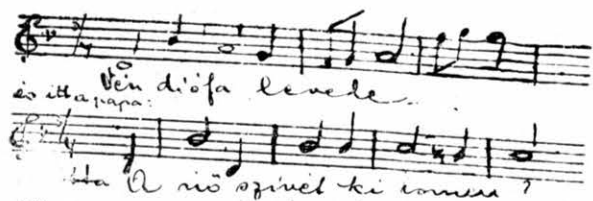
Arra szólított fel. kedves szerkesztő uram, hogy leplezzek le valakit. Valakit, akin van mit leplezni. Sokáig törtem a fejem, hogy alkalmas médiumra találjak, valószínűleg kapóra jött egy ilyen fejtevésem alkalmával a „Pillangó főhadnagy” egy szinlapja. Eszembe jutott az a sok rugás, amit Martos Ferenc helyett az engem imádó pesti ujságíró urak belémdöftek és eszembe jutott az Istenben boldogult „Érdekes kabaré” kis jelentéktelen zongoristája, Komjáthy Károly, a „Pillangó tatárjárás” *ugynevezett* komponistája.

Hat hónapig feküdt az asztalomon Martos Ferenc szcenáriuma. Nem

PÁRTOS GUSZTÁV az Apollo kabaré tagja.
(Diskay felv.)

volt kedvem hozzá. Komjáthy ur naponta megvárt a lépcsőházban, négy-ötször földig meghajolt és sápadtan reszketve motyogta: „*Könyörgöm Haima h ur, mikor méltóztatik megírni a darabot?*” Én pedig halogattam az ügyet. Nem akartam ezzel az ismeretlen emberrel dolgozni. Különösen akkor menekültem előle, mikor egyszer véletlenül megtudtam, hogy miképen jutott ez a *kis ismeretlen fiu* a népszerű Martos librettójához?! Mikor Szirmai Albert, Jakobi, Huszka és a többi beérkezett kétségbeesetten kutattak szöveggönyv után, egy kis szürke zongorista Martos-darabot kapott. Ugye csodálatos?! Dehogy is csodálatos! Komjáthy családja 5000 korona lefizetésével biztosította Martosnak a valamelyes keresetlehetőséget *bukás esetére*. Ugye vicces? A zeneszerző, aki vásárolja a librettót! Azt hiszem a világ teremtése óta ez az első eset! Na de hát így is nézett ki az a muzsika! A Király-színházi színészek kétségbeesetten menekültek a rémes „*melódiák*” elől. Rátkai Marci a haját tépte dühében. Egyáltalán utonuttfélen ez hallatszott: „Micsoda hallatlan szerencséje van ennek a figurának. Ilyen ziccer-darabot kapott a *tehetségtelen muzsikájához!*” A „*vén diófa*” című *slágerronyg* mögött ott ólálkodott az ősapa: a „*Mágnás Miska*” második felvonásbeli finom duettje: „*A nő szívet ki ismeri?*” Tessék csak összehasonlítani a kettőt:

Na dehát ez csak miniatűr cse-

kélység a többi „*idegen forrástól merített*” szerzeményhez képest. A darabnak egyetlen értékelt zeneszáma volt. A második felvonás trombita-kettőse. Ezt mindenki elismerte. „*Mégis csak tehetséges ember ez a Komjáthy; hiszen ebben a kompozícióban humor is van, pedig a humor ritka adomány!*” Nos hát kedves dicsérők, ne tessék haragudni; ezt az egyetlen jónak tartott számot *én irtam*.

No de minek folytassam? Irjam meg, hogy Amerikából éppen tegnap érkezett távirat, mely szerint a „*Pillangó zeneszerző*” muzsikája használhatatlan. Csak a szöveget használhatják. Irjam meg, hogy Kacsóh Pongrác, ez a zseniális őstalentum, nem kerülhet színre Komjáthy ur miatt?! Irjam meg, hogy Szirmai Albert, aki legkiválóbb és legfinomabb muzsikusunk, szintén

MÉSZÁROS LAJOS, a Nemzeti színház tagja.
(Diskay felv.)

jövőre maradt *Komjáthy Fuccini* miatt? Irjam meg, hogy a Faragó Jenő átdolgozásában színre került Kardos Andor-operettet, a „Kóristaleány“-t *szintén* Bertha István hangszerelte?! Irjam meg, hogy Szomaházy mestert én ugrattam be, hogy *Debussy Károllyal* társuljon?! Irjam meg, hogy Balassa Emil mindezekért állítólag bojkottáltatni akar?

Nem irom meg!!

Bocsásson meg, kedvesszerkesztő uram, de fentieket igazán el kell hallgatnom. Nem akarom, hogy Komjáthy ur boldog legyen, hogy ennyit foglalkozom vele. Négy irott oldal!! Jesszus Máriám! Hiszen annyit még Strausz Richardról se irtak; pedig, ha jól emlékszem, az is zeneszerző, nemcsak Komjáthy!

Mindezekről eltekintve, szeretettel üdvözlí

Harmath Imre.

Gyászrovat.

Fájdalomtól megtört szívvel jelentjük, hogy

Barna Izsó úgy hangszerel, ahogy mások *fütyülnek*.

Farkas Imre *nem* úgy fütyül, ahogy mások hangszerelnek.

A Dunaparti Színház hivatalos neve máától fogva Dunapataji Vízszínház.

A fővárosi kabarék direktorai térdenállva könyörögnek Ráskai Ferencnek, de ő jusztem ir.

Ráskai Ferenc 30 kitünő darabot irt a fővárosi kabarék részére.

Széless Elza legközelebb egy nadrágos szerepben mutatkozik be a budapesti közönségnek. A ruhákat Gyárfás és Pufi cég szivességéből kölcsönzi.

Király Ernő és Galetta Ferenc közül Sziklay Jóska a jobbik.

A „János vitéz“ reprizére már 1919 szeptember elején „*minden jegy elkel*“.

Anyos (Vitéz) László szabadalmazott népdal-költő, zeneszerző és tenormiskának, mint „*nem kívánatos elemnek*“ az osztrákok nem adták meg a bevándorlási engedélyt. Oh, jaj nekünk!

Putty Liát a román kivonuláskor a többi rekvirált holmival együtt *véletlenül* magával vitte egy román tiszt. De jó nekünk!

Forró Pál a leghidegebb pesti író.

Mikszáth Kálmán a menyországból azt táviratozta Hegedüs Sándornak, hogy „*miért nem iszol Gotschlig-rumot?*“

Minden *rendező rendezetlen* — vallásu.

Miráco álnévü urat Faragó Jenci igen tehetségtelennek tartja. (Mi is.)

A „Bohémvilág“-nak hál' Isten csak ellenségei vannak.

A galambösz „nemzetcsalogánya”nál.

„A méltóságos asszony nem fogad” jelenti ki Blaha Lujza szobaleánya. Megkértem, jelentse be, hogy a „Bohémvilág” munkatársa kér bebocsátást.

— A „Bohémvilág? kérem tessék, csak egy pillanat, míg felöltözködöm — hangzik ki a válasz.

Néhány percnyi várakozás után beléptem a nagy művésznő szobájába.

— . . . Bocsásson meg, hogy kissé megvárakoztattam, de ezidő szerint nem vagyok berendezkedve a sajtó képviselőinek fogadására. Az utóbbi napokban többen kerestek fel, sajnos, azonban nem fogadhattam az urakat, mivel megrongált idegeim s gyenge gégehurutom miatt orvosom megtiltotta a sok beszédet. Lehet, hogy ezek az urak ezért haragszanak rám, de kérem, írja meg, hogy kizárólag ez okból nem fogadhattam őket. Hogy a „Bohémvilág”-ot még is fogadom, főleg annak tudható be, hogy lapjukat nagyon megszerettem. Megszerettem, mert iránya bátor, szókimondó, kritikája objektív. Tudja, már nagyon meguntam ezeket az örökké mindenkit agyba-főbe dicsérő, fizetett színházi lapokat, az ember sohasem olvashat benne egy komoly kritikát. Hej! az én időmben . . .

Itt egész ellágyult a művésznő, majd nagyot sóhajtva folytatta:

— Az én koromban mily nehéz volt s igazán, ha a multa visszagondolok, sir a szívem . . .

— A nyár óta nem mozdulhattam ki a szobámból, de most már alig várom, hogy kissé kisüssön a nap és én repülök, újra ki a vi-

lágba s meg sem állok a szinpadig.

— Csak még egyszer szeretnék a deszkára lépni, csak még egyszer . . . ha még olyan kis szerepben is. Nem bánom, akár egy öreg, csoszogó asszony szerepében is, csak még egyszer láthat-sam az én drága aranyos, hálás publikumomat s megköszönhessem nekik azt a szeretetet és ragaszkodást, melyet irányomban mind a mai napig tanusítottak.

Köny csillog a „nemzet csalogánya” szemében, kis köhécselés után boldogan folytatta:

— Nem is hiszi, mily örömet okozott az a hír, hogy a Rókus előtti teret rólam nevezik el. Csak megtudnám valahogy hálálni . . . De ha már nekem adták, meg is védem . . . nem engedem át senkinek . . .

Hosszasan elcsevegtünk a köznap-i élet nehézségeiről, majd nagyon szívélyesen az ajtóig kísért, hol úgy bucsuzott tőlünk:

— Viszontlátásra a Nemzetiben.
Adja a jó Isten, hogy úgy legyen.

Ne mulassza el
meglátogatni Pátkai Jenő bélyegáruhá-
zát. Károly-körut 14, az udvarban.
Vesz, cserél, elad.

TÁVIRAT.

Ferenczi Karoly

Budapest.

Suergoesen ertesitsen bennuenket, hogy miért zsidogyueloeloe oen. Valaszt direktor, esetleg direkt orr jelige alatt keruenk. Uedvoezli

Bohemvilag.

Fekete kabaré.

... A harc hevesen dult. A három orosz és három angol immáron műszereivel küzdött a vérszomjas kannibálok soraiban. Mac Nabs, a mindig flegmatikus skót őrnagy és Paganel, a francia földrajzi társaság levelezője, mint héroszok verekedtek a matrózok élén. A golyószóró legyezőalakban elosztott 25 csöve szórta a halált. A feketék tomboltak. Nyilak zápora omlott az európaiak kisdud csapatára...

Letettem a véletlenül kezembe került Verne-könyvet. Még arra gondoltam, hogy reggel küld Kovács főszerkesztő a krokiért. Aztán arra, hogy: mit csinálhat most Maszarik? Aztán lehunytam a szemem.

Valahol a bakácsin-erdő mélyén ütemre döngött egy mély hangú tam-tam; valami vén kutya vonított hozzá, de olyan keservesen, mintha nyuzná. Rekkenő forróság volt, a majom-kenyérfa, mely alatt bőrtönm állott, mozdulatlan levelekkel rajzolódt le a csillagos kék ég.

Ketrecben ültem összekuporodva. Körülöttem tombolt a fekete had. Az imént ejtettek foglyul, amint a háromszögelő műszerekkel a tó felé szöktem, hogy az összehajtható kaucsukcsónakot elérjem. Észrevetek, elfogtak és ketrecbe dugtak. Még ma megesznek. Az előbb mesélte az egyik fekete, aki valamit makog angolul. Kabaréelőadás lesz tánccal és a végén terítékre kerülök. Nyugodjak meg — mondta — a „plebs” nem fog belőlem enni. Csak az udvar és a notabilitások. Erre egy kissé megnyugodtam.

A falu népe már körben ült a lobogó fáklyák vörös fényénél. Lassan lépegetve érkeztek az előkelők. Elöl a főpap, a bálványtuskóval.

Fején hegyes süveg volt, lábain piszkos mandsetták. Az egész öltözékét e mandsetták és egy pár bokavédő képezték.

Sip és tam-tam üdvözölte a főnököt. Hórihorgas fickó volt és az öreg anyját vezette karján, akit Kuruku-nak hittak és két mázsát nyomott. A föld rengett léptei alatt, orrlikai orkánt idéztek elő.

Mindenki leült. Egy ormótlan farácsozatot hoztak most. Azt a főnök mellé a földre helyezték. Levették róla a galytakarót s bámulatomra egy pianinó tűnt elő.

Egy vén szakállas fekete hadart valamit sűrű taglejtésekkel. Csudálkozva néztem. Kannibál konferan-szié! A közönség sokat nevetett, különösen mikor rám mutatott. Ő is nevetett. Hasonlított Kovács Andorhoz.

Utána egy fiatal táncosnő produkálta magát. Nagyon kecses és szemérmes. Ruházata majd olyan kevéssé volt, mint a pesti táncosnőké, de százszor frissebbnek látszott azoknál. Én is tapsoltam neki.

Több kókler szerepelt még; rosszak voltak. Hanem hatalmas szám jött: a kövér Kuruku.

Egy dalt énekelt pátosszal és megragadóan. Kovács Károly egy dalát véltem felismerni. Hangja tulharogta volna az orozlánt. Míg énekelt, rámfüggesztette apró barna szeméit és felém nyujtotta oszlopos karjait. Most egyszer örültem, hogy ketrec fala választ el a külvilágtól.

Nagy sikere volt Kurukunak. Vállukra akarták emelni, de a legerősebb harcosok is megroppantak súly alatt. Ő nevetett.

Most a főnök lépett a pianinóhoz. Bütykös ujjáival komolyan kezdte ütögetni a billentyűket, kel-

lemes kakofóniát idézve elő. Ahogy átszellemülten böködté az ártatlan hangszert egy ujjával, olyan volt, mint Zerkovitz, mikor komponál.

A nép tánra perdült. De hirtelen csönd lett. Kuruku hozzám lépett és taglejtéseiből elértettem, hogy táncolni akar velem.

Kihuztak a ketrecből. Reszketve álltam a tömeg közepén. Végignézettem az öt mázsás nőt és úgy rémlett, hogy ez egy „haláltánc” lesz. Itt pusztulnom kell.

A főnök újra böködni kezdte a billentyűket. Táncosnőmmel pörögve jártuk a jazz-t. Kinban és zihálva és elgyötörten cipeltem a koloszszust, félkilós izzadságcsöppeket ejtve homlokomról. Köröttem fekete karok, combok és egyéb lengő idomok kavarogtak a sötét orgiában, a tam-tamok, sipok, tők-csörgettyük vesztül garázdálkodtak.

Ekkor rémes dolog történt. Kuruku tánc közben énekre gyujtott. Fortissimo üvöltötte kupléja refrénjét:

Gandalhi, gandalhi,
Tovató kami miszhé
Gyarió, gyarió . . .

Orditva bugyborékkolt hatalmas torkán a hang és én már az első strófa végén összeestem, mint a taglóval sujtott barom. Fölöttem vesztetten kavargott a fekete csorda és a súlyos Kuruku hasamon ülve dalolta tovább:

Gandalhi . . . gandalhi . . .

Kedves főszerkesztő ur! Fölébredve konstatáltam, hogy te ülsz a hasamon, nem Kuruku. Persze, te azt hitted, az ágy szélén ülsz. Én meg újra megbizonyosodtam afelől, hogy — „nehéz ember” vagy. A krokít itt küldöm s várom barátságodnak rut anyagiakban bemutatott bizonyítékát.

Török Rezső.

És nincs tovább . . .

Tegnap még magához várta teára még ölelgette lázédesen . . .
még csókot lehelt selyem hajára és sugott fülébe szerelmesen . . .
Ma már levelet visz a posta, lilaszin, illatos levelet, üres frázisok, köszönet benne s köztük e rövid kis üzenet:
Édes barátom! A férfi csak báb, amellyel játszunk. És nincs tovább!
. . . És nincs tovább! . . .

S egy nap a haragos zöld hullámok halottat vetnek a partra ki . . .
tömeg bámulja néma arcát
S nincs köztük egy, ki ismeri . . .
Kabátja zsebében ázott levélke,
A betű rajta már oly fakó,
hogy nem látszik már, csak két
[sor írás
a levélből, mely még olvasható:
Édes barátom! A férfi csak báb!
amellyel játszunk. És nincs tovább!
. . . És nincs tovább . . .

Benda Jenő.

Koksz trott.

Mint a fenti cím is mutatja, egy kis táncőrültségért még nem kell szomszédba menni, mert ha csak ez kell, van hazai is.

A „Kis Komédia” műsorán éneklő és táncolja esténként a Koksz-trottot Budapest kedvenc komikusa, a népszerű Sarkadi Vili, táncospartnerével, a „tüzről pattant” Heiman Nusival, olyan óriási sikerrel, hogy már Wienből táviratlag kéri a számot. Kottája Zala kiadásában jelent meg és minden zeneműkereskedésben kapható. — Szövegét Kovács Kálmán, zenéjét Grosz Alfréd követte el. A stílusos táncfigurák betanításáért a kis Kisrothot (Panczit) illeti a méltó dícséret.

A Royal-Orfeum egyik előadásán Erdélyi Géának véletlenül kiszakadt a nadrágja. A közönség nagy gaudiummal honorálta a nem várt poent. Azóta minden este kiszakad véletlenül Erdélyi Géza fentemlített ruhadarabja, ha Zerkó mester a kinfalak mögül megadja a jelt. A „Huzzad szét a függőnyt” szokta ilyenkor fütyülni a népszerű kompomiska.

UJHELYI NÁNDOR, a korzó szépe.

A téli tárlat.

Képzőművészetünkben beállt a dekadencia. Habár ezt a megállapítást egyes művész-csoportok a rendezés által nyújtott elkülönüléssel akarták javukra elkerülhetővé tenni, a kerdőzés mégsem sikerülhetett, mert fiatalok ugyansokan vannak, de nagy tehetségek alig mutatkoznak. A többiek úgy látszik „kifujják” magukat és most erőt gyűjtenek a jövőre. Ez azonban talán csak vigasztaló reménykedés. Eredetiség vajmi kevés, de annál több van a régi mesterek utánérzéssel teli meszterkéltségéből, ami csöppet sem biztató a jövőre nézve. — A festők közül Jávör Pál, Romek Árpád, Nagy Vímás, Pilch Dezső, Merész Gyula, Szük Péter, Mihalovits Miklós, Gege Richárd, Gy. Sándor József, Kukár Géza, Boemm Rita, a szobrászok közül Pásztor János, Horváth Géza, Beszédes László, Kiss György †, Farkas Béla és Medgyessy Ferenc említhetők. Az egész tárlaton még a megcsontosodott elismertek és felfedezettek mellett is a rossz világítás szerénységében eldugottan huzódik meg egy monumentális művész egy igazi nagyarányu zseni, akit ha bármennyire is eldugtak, meg kell látnunk, észre kell vennünk, mert ez az istenáldotta nagy tehetség eget kér. Hende Risee nagy kartónjai: „A tenger és szerelem hullámai” és a „Tristan és Isolde” hatalmas vonalvezetésével és lágy, finom ihletettséggel odavetett részleteivel bámulatunkat vivja ki. P—i.

Mit szólnak hozzá budapesti újságíró urak, hogy annak a szörnyen tehetségtelen Harmath Imrénnek kabaréja minden este zsufokúsígg megtelik.

BOLDOG CSÓKOS DÉLUTÁNOK.

Irta Kálmár Tibor.

Minden jeg fenntartva.

Zenéjét szerző: Kevács Károly.

Tempo rubato.

ÉNEK.

Bol-dog esőkos dél-u - tá - nok száz em - lé - kén sir zo - kog a lel - kem
 Bol-dog esőkos dél-u - tá - nok száz em - lé - kén sir zo - kog a lel - kem

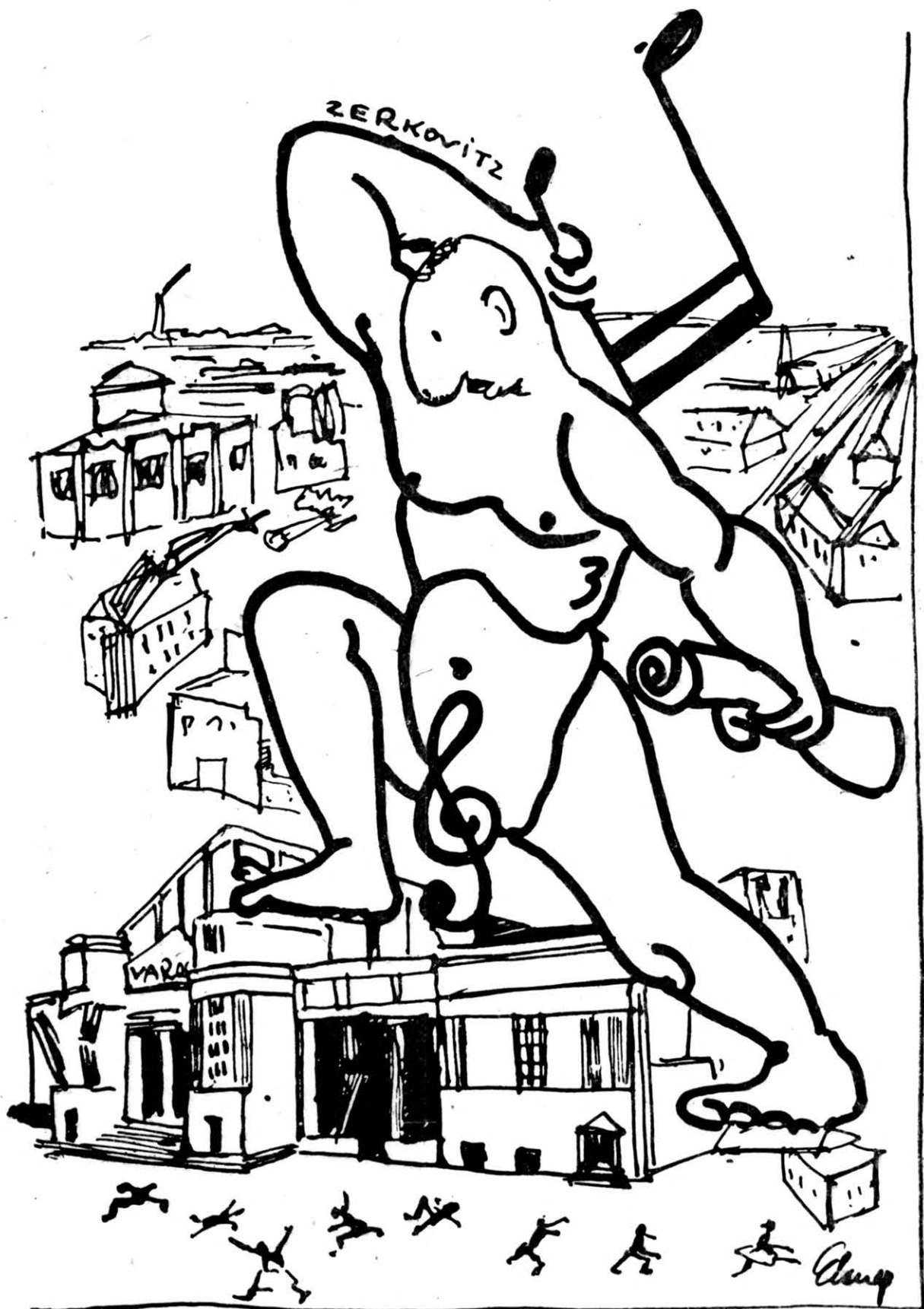
ZONGORA

Már - vány - kö - ből volt a szi - ved hogy itt hagy - tál ki - ka - cag - tál en - gem
 Meg - saj - nál - nál hogy - ha lát - nál hogy mi - lyen bús mi - lyen ár - va let - tem

Fu - tó fel - hó volt a vá - gyad szer - te fosz - lott, mint egy bo - rus a - lom
 E - gyebem sincs a bá - nat - nál az u - tá - nad el - zo - ko - gott köny - nél

Tu - dom nem jössz visz - sza töb - bé Sa jöt - to - det mé - gis egy - re vá rom.
 Se - nyém vol - na ez a vi - lág Hogy - ha egy - szer mé - gis visz - sza jön nél.

Itzig, a 100Xszép.

Keserü humor.

Egy kis bódében élt egy optikus
 Árult monogrammot, pápaszemet
 És meghailotta egy dicső napon:
 A fás-üzletben adnak majd szemet . . .
 Felkészült hát, hogy sorba áll a jeggyel
 S nem elmélkedvén az eset fölött,
 Szokás szerint kiakasztá a táblát:
 „RÖGTÖN JÖVÖK!” . . .

Mikroszkóp.

Gyere, te niemand . . .

Szenes Andor, a „Szinház és Duvad” póthelyre pattant szerkesztője, kinek zöld ifjuságán kívül egyetlen írói tehetsége az, hogy Szenes Béla író öccse. Csodálatos, hogy ennyi tehetséggel és tudással is lehet lapot szerkeszteni, No, de meg is látszik a Duvadon.

□

Kelety és Ribner direktor urak! Igazán nem hiányzik Önöknek Hollós Terus, mert a közönségnek (hiába van Király Ernőnek olyan óriási sikere) úgy vettük észre, igen!

Az összes magyar lányok most azon mosolyognak, hogy Robicsek Zoltán, ujabban okleveles tanagra-szinház igazgató ur, nem tud magyarul, mert nem tudja, hogy az *össze-s* után a magyar egyes számot használ.

Kamara-estély. Waldbauer és Thoman tánárok december 12-én a Zeneakadémián Dohnányi Cis-moll és Mozart A-moll szonátáit játszották, nagyon szépen, elmélyedve és megértően, de nem teljesen egyetértve. A Tschaikovszky trio gordonka-szólamát Kerpely szólaltatta meg igaz művészettel.

Mikulás napján nagysikerű és művészi nivóju hangversenyt rendeztek *Nagykanizsán* a fővárosból lerándult tehetséges fiatal művészek. A hangversenyt *Tordai Zsigmond*, *Anthes* mester nagyképes-ségű tenorista-növendéke rendezte.

CSERESZNYÉS ERZSI, az Intim-szinház tagja.
 (Di. kay felv.)

PETŐFI A PETŐFI-UTCÁBAN.

Egy modern költő élete, szerelme, szenvedései és feltámadása
 vagy

A TÉBOLYDADA TITKA.

Humoros regény. — Irta: *Buldoghtalan.*

A „holnaputánkiskeddista“ irodalmi kávéház asztaltársaság befejezte a napirendet a Grand Café Sokorópátka külön termében és az elnök szomorúan konstatálta, hogy a magyar lyra végveszedelem előtt áll, mert Nebich Siegfried bőr- és hulladék-nagykereskedő, a társaság mecénása hamis bukás miatt 3 esztendei levegőváltoztatásra ítéltetett és mivel a társaság 132 adag vaj, 52 nagy, 93 kis imbisz és megszámlálhatatlan (körülbelül 1 és fél hektóliter) „feketék“ ára-

Iparművészek vállalnak művészi plakát-, fejléc- stb. vázlatok készítését. Megbeszélés naponta d. u. 2—3-ig VIII., Salétrom-u. 8, I. em. vagy a szerkesztőség útján.

val adósa Andornak, az irodalombarát főpincérnek.

Hősünk Petőfi (Pacauer) Mór a *Holnaputánkiskedd* egyik főmunkatársa *ló* és egyéb *rum*-szakértő „A vidáman röhögő bánatok“ koszos költője erre úgy sirva fakadt, mint a pinty és felajánlotta papájának a rajta levő télikabátját, a szent cél érdekében, aztán megesküdött, hogy a gyász jeléül 1 évig nem fog mosakodni.

Viharos lelkesedéssel vette tudomásul mindenki Petőfi (Pacauer) szent áldozatát és Kussok örömeiben felolvasta legujabb filozófiai művét, melyben kézzelfoghatóan bebizonyítja, hogy a Gellért-hegy voltaképpen nem is hegy, hanem völgy.

Ezekután a közgyűlés megbizta Petőfi-Pacauert, hogy a társaság tulajdonát képező télikabátot záros mondjuk másfélórai határidőn belül értékesítse egy Petőfi-utcai uraságtól levetett burzsoánál és Kussokot, hogy írjon egy halotti himnuszt Petőfi-Pacauerhez, mert egy héten belül okvetlen meg fog fagyni.

Alig, hogy Petőfi-Pacauer kilépett a Grand Café Sokorópátka ajtaján, Andornál, az irodalombarát főpincérénél újabb 10 nagy, 20 kis imbisz és megszámlálhatatlan „feketék“ rendeltettek.

Utközben Petőfi-Pacauer véletlenül találkozott a zord, kegyetlen

édesapával, id. Pacauerrel, aki roppant tehetségesnek tartotta őt — a rövidáru-szakmában. Idősebb Pacauer nem vette észre hősünket, aki mióta azt a gyönyörű versét megírta, hogy „Az én apám hülye” nem igen tartotta bátorságosnak az ilyen véletlen találkozásokat, ergő átsietett az Andrassy-ut tulsó oldalára.

— Alázatos szolgája Mester — köszöntötte egy hosszuhaju, rövidnadrágos poéta-csemete Petőfi-Pacauert az „Abbazia”-kávéház előtt és nagyon szépen megkérte, hogy hadd kísérelje el egy darabig. Petőfi-Pacauer megengedte, hogy az Operáig vele menjen és mikor az megkérdezte, hogy hova tart, hanyagul azt válaszolta, hogy a Hoffmann báróék zsurjára muszáj mennie. A poéta-csemete még egy hipermodern 5 felvonásos drámáját ajánlotta nagyon alázatosan a „mester” figyelmébe, aztán viszontatért a korzóra, ahol minden kis tyukot azzal főzött, hogy per tu barátja Petőfi-Pacauernek.

Petőfi-Pacauer pedig befordult a Petőfi-utcába és . . .

(Folyt. köv.)

ÖRÖME LESZ!

ha fényképnagyítást, festményt
DISKAY műtermében rendeli.
„ROYAL”-fényképház, Erzsébet-
körút 32. — DISKAY-műterem,
Rákóczi-ut 74. Telefon J. 50-89.

FESTESSE MEG

SZÖRMÉJÉT BÁRMILYEN SZINRE
felelősséggel Bordi F. Imre szücsnél,
Budapest, VI., O-utca 11.

Munkások Irodalmi és Művészeti Országos Szövetsége.

A sziniiskola f. évi november hó 30-án és december 1-én és 2-án eszközölt felvételi vizsgálatain felvettek névsorát folytatólag közöljük:

Arty Imre, Antal Anna, Ábrahám Arabella, Bertalan József, Bruck Ilus, Burgus Ferenc, Busi Lajos, Boross Blanka, Braun László, Buza Ilonka, Boschán Albert, Csendő János, Czotter Károly, Csordás Miklós, Deutsch Henrik, Drabcsik János, Derfenyi Erzs, ifj. Domokos Árpád, Ekstein Miksa, Egri Gyula, Enzelmüller Árpád, Esztergályos Cecil, Ekstein Jenő, Ehrenfeld Zsigmond, Elfenber Irén, Erdős Andor, Flögl Gusztáv, Fürst Imre, Farkas János, Faragó József, Freimann J., Fogarasi Károly, Freiberger Lajos, Fábry Ida, Fleichtmann Miklós, Gárdos Gyula, Gulyás Pál, Galántai Sándor, Goldstein Ilonka, Grünberger Lajos, Grosz Blanka, Grossmann László, Havreluk Piroska, Hoffmann A., Hencz József, Hecskó Gyula, Heller Ernő, Horváth Lajos, Horváth Margit, Hochberger Erzs, Jurisztovszky Rózsa.

Zenekar szervezése. A MIMOSz egy nagy 100 tagu zenekar felállítását határozta el, mely egyuttal a leendő Munkás-színház zenekara lesz. A zenekarban jelentkezhet minden kottáról játszó, nem hivatásos zenész, ki szabad idejét e nemes, szép művészettel kívánja eltölteni. — Hiányos képzettségűek továbbképzésére is módot fogunk nyújtani.

Amatőr-művészet.

Obsitos.

Nyakig sárosan, összetörve értünk ki Pestujhelyre az ottani Önképző Kör műkedvelő-gárdájának meghívására az „Obsitos” 3 felvonásos színjáték előadásának megtekintésére.

A látottak némiképp kárpóoltak az ut fáradalmaiért.

Műkedvelők jobbat igazán nem nyújthatnak, mint amit a P. Ö. K. derék gárdája nyújtott.

A címszerepet Lakatos B. József játszotta, kire még a rendezés súlyos feladata is hárult. Tehetséges fiatalember, ki kevés csi-

szolással nagy színpadon is megállná a helyét.

Százszorszép boltos (Czidlik) szerepét jól játszotta, csak kissé bizonytalan Tihamér (Molnár Ferenc) tulságosan „zsidó” volt. Nemzetes asszony (Sebestyén Kálmánné) valódi „magyar” szerepét mély érzéssel, igazi drámai erővel játszotta, Malcsi leánya (Zab Emma), ki a valóságban is a nemzetes asszony lánya, a színpadon nagyon kedves jelenség, mozdulatai kissé feszesek ugyan, de jó alakja s kedves hangja ezért bőségesen kárpótol. Piroska (Dr Ferenczy Józsefné) nagyon ügyes, szerepét

Benes Ödön, Schelling Ferenc, Gáspár Kálmán, Zab Emma, Menyhárt Károly, Sebestyén Kálmánné, Dr Ferenczy Józsefné, Lakatos B. József rendező.

kitünően alakította, azonban tánc- és dalmentes szerepben sokkal jobban érvényesülne.

Schelling Ferenc, Gáspár Kálmán, Menyhárt Károly, Koletich Aranka, Lakits Linus, Márton Béla, Menyhárt Mária és Lamp Gyula kisebb szerepekben tudásuk legjavát adták s így segítették sikerre az előadást.

Nem mulaszthatjuk el külön kiemelni Reisz Évit, ki bár kis szerepet (Kati néni) játszott, a színpadra való termettségét fölényesen beigazolta. Nem tudjuk mi a szándéka a jövőt illetőleg, azt azonban megjósoljuk, ha a színpályára lépne, határozottan sikerre volna kilátása.

A rendezés rovására írjuk azt, hogy a színpad ugyyszólván teljesen sötét volt.

Kamarazene.

Az Amatőr-Művészek Otthona muzsikus tagjai részére állandó kamarazene-összejöveteleket tervez. Ezen összejöveteleken részt vehetnek azok, kik valamely hangszeren (hegedű, brácsa, zongora, gordonka) játszani tudnak s ebbeli képességük eléri azt a fokot, mely a kamaramuzsikához szükséges. Az A. M. O. ezuton kívánja lehetővé tenni az egyes műkedvelő muzsikusoknak kamaratársaságokban való tömörülését.

Az első összejövetel 1920 január hó 1-én d. u. 2 órakor lesz az Otthon saját termében.

Jelentkezés személyesen vagy levélig a szerkesztőségben.

VASS MIKLÓS táncintézet VII., Dohány-
u. 71. l. em.
Szövetség-utca sarok. — Csakis jobb társaságok szórakozóhelye. Növendékek felvétele
péntek kivételével este 6 órától.

Olvasóink figyelmébe

Diszes karácsonyi számunk dupla

tartalommal,
kotta-és divat-
melléklettel,
számos képpel
fog kedveskedni
olvasóinknak!

„Hóvirág“ táncestély.

Igaz örömmel láttuk azt a lelkesedést, mellyel a „Hóvirág“ (Bergmann-fiuk) Társaság szombati mulatságát rendezte. — A kezdet nehézségeiért bőven kárpótolta a hallgatóságot a kabaré színes és változatos műsora, melynek kedvesen megírt prologusát Bányász Anikó egyéni bájával aranyozta be. Pataki Juci tánca, Hegedüs István színésznövendék színész-utánzata, túlnőttek a dilletantizmus határain. Jakobovics Magdus szavalatával, Szönyiné Nagy Ilonka meleg, kedves hangjával, Benedek Rudolf, Boros Imre, Katona Kálmán, Laufer Pál, Szönyi Zsiga és Vértes Gabi előnyösen mutatkoztak be, és méltán rászolgáltak mind a hallgatók elismerésére. — Jakobovics Vilmos Schenk-utánzó telepatikus mutatványaival nagy sikert aratott, Gutfreund Árpád szellemesen konferált.

Végül nem mulaszthatjuk el megemlékezni Bányász Lajosról, a kitűnően sikerült bemutató rendezőjéről, kit a közönség zajos ovációban részesített.

Mit is akartam mondani?

Azt, hogy az:

„Ijüművészek Köre“ folyó hó 26-án, Karácsony másodnapján d. u. 5 órakor tánccal egybekötött kabaré-előadást rendez a MIMOSz. helyiségében. (Nagydiófa-utca 3, I. emelet).

A VII. ker. Kertész-utcai Felsőkereskedelmi Iskola növendékei f. hó 21-én (vasárnap) délelőtt fél 11 órakor Ladók Sándor tanár ur vezetése mellett a Magyar Vasuti és Hajózási Club disztermében (VI., Csengery-utca 68) a hadiárvák karácsonyi ajándéka javára matinét rendeznek.

Vasárnap, 21-én délután 5 órakor kabaréval egybekötött táncestély lesz az Otthon táncintézetben (Stefánia-ut 55, Thököly-ut sarok).

„Bohémifjak Irodalmi és Művészi Társaság“ folyó hó 28-án a MÁV. irodakezelők körének disztermében délután 5 órakor kabaréval egybekötött táncmulatságot rendez.

Értesítés.

Értesítjük olvasóinkat, kik lapunkra előfizetni óhajtanak, hogy Erzsébet-körut 2. szám alatt főelárusító helyet létesítettünk, ahol előfizetés egész napon át eszközölhető.

Előfizetési árak:

1 évre	96.— kor.
1/2 „	48.— „
1/4 „	24.— „
1 hónapra	8.— „

Előfizetőink lapunk összes mellékleteit díjmentesen kapják.

Bohémvilág
kiadóhivatala.

ERÉNYI ROSSI ROSINA
magán énekiskola

VII., ERZSÉBET-KÖRUT 40—42.

Új tanítványok felvétele (az iskola meg lett nagyobbítva) egész napon át. Nyilvános vizsgálhangversenyek és házihangversenyek a Vigadóban.

Az Amatőr-Művészek Otthona előadás-sorozatát *hangverseny-matiné* formájában 1920 január 6-án kezdi meg.

A matiné szereplői az A. M. O. tagjaiból kerülnek ki.

Az A. M. O. tagja lehet mindenki, ki a művészet vagy irodalom bármely ágával (nem hivatászerűen) foglalkozik.

(Nem hivatásosnak tekintjük azon zenész-, színész- stb. művésznövendékeket is, kik tanulmányaikat még nem fejezték be.)

Az A. M. O.-ba való belépés teljesen díjmentes. Felvétel szerkesztőségünkben (VII., Thököly-ut 80) eszközölhető.

Tájékozásul megjegyezzük, hogy úgy az első matinére, mint a január hó 18-án és 25-én leendő előadásokra részvételi bejelentés még eszközölhető.

Jelentkezhetnek muzsikuskok (lehetőleg magasabb fokon lévő művésznövendékek), énekesek, kabaré-előadók, színészek, írók (felolvasás) stb.

A „Bohém Ifjak” művész- és irodalmi társaság

1919 december 3-án rendkívüli közgyűlést tartott s új vezetőséget választott:

Elnök: Huszák Endre.

Alelnökök: Köves G. Zoltán és Diószeghy József.

Titkár: Lantos Márton.

Pénztáros: Boer Gyula.

Ellenőrök: Braun Tibor, Kósza József.

Gazda: D. Dobronyi Ferenc.

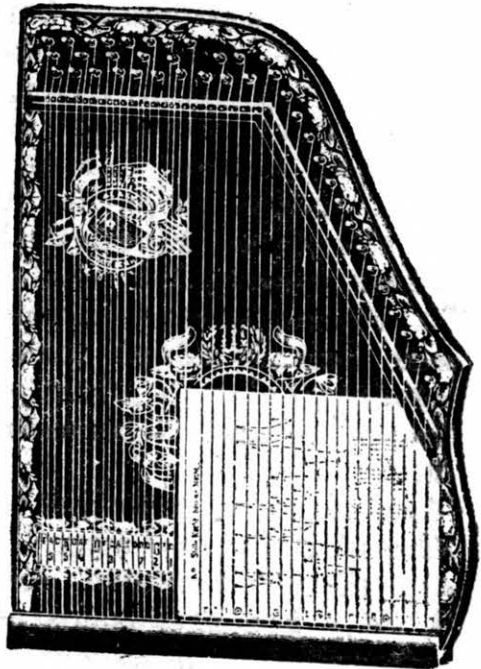
Számvizsgálók: Szakáll Zoltán, Bakonyi Sándor, Dénes Ede.

Zenei vezetők: Csapó Ferenc és Bajor László.

Szini rendező: Huszák Endre.
Választmány: Cholnoky V. Bulcsu, Gallai József, Vodál László, Bajor László, Alexy Ernő, Kertész Dezső, Harsányi Jenő.

A közgyűlés határozata értelmében az eddig kiadott igazolványok érvénytelenek. Felkérjük a tagokat, hogy az új igazolványokat legkésőbb 1920 január 1-ig váltsák ki.

CSODA-CZITERA

Kotta ismeret nélkül azonnal tud rajta játszani.

Ára 250 kor.

!! Kiváló karácsonyi ajándék !!

"HANGSZER-OTTHON"

FEKETE MIHÁLY mesternél, Budapest, VIII., József-körút 9.

Ingatlanok, üzletek
(minden szakmából) adás-vételét szerény, utólagos díjazás mellett közvetít

SCHREYER

ügynökségi iroda, BUDAPEST, Murányi-utca 22.

Pályázatok.

A „Bohémvilág” pályázatot hirdet

1. legjobb vers,
2. novella,
3. szindarab (dráma, vígjáték, színmű),
4. zenésítésre alkalmas dalszöveg és operette.

A pályadíjak összege 10.000 korona. A pályázatban mindenki részt vehet a hivatásosok kizárásával.

A pályázatok beérkeztenek határideje 1920 január 15.

A pályázatokat egy írókból és művészekből álló zsüri bírálja meg.

Szerkesztőségünk fentartja magának azt a jogot, hogy a pályadíjat nem nyert, de leközlésre alkalmas műveket leközzölje, illetve értékesítse.

Kabarérendezők

figyelmét felhívjuk arra, hogy a rendezendő előadásaiokról szóló előzetes tudósítást csak is kedd déli 12 óráig vehetjük át, az ezután érkezetteket csak a következő számunkban közölhetjük.

Műkedvelő

színészek, előadók, konferánszokat felhívjuk, hogy pontos címeiket, képességeiket velünk írásban mielőbb közöljék, hogy rendezendő színházi-, kabaré- és hangverseny-előadásainkon való szereplésre őket felkérhessük.

Tervbe vettük és tárgyalásban vagyunk egyik budapesti nagyobb színház igazgatójával egy Műkedvelő Színház létesítése ügyében.

Az eredményről annak idején beszámolunk.

A „Bohémvilág” tárlata.

Művészeink közül talán legmosztohább elbánásban részesülnek festő és rajzoló-művészeink. Hogy mily rettenetesen nehéz festőink érvényesülése és hogy hány szebbnél-szebb festmény és rajz nem érte el méltó sorsát, a tárlaton való kiállítást, arról ma már neves művészeink beszélhetnének legtöbbet.

Mi, akik a tehetségesek érvényesülését kívánjuk megkönnyíteni, festmények, rajzok és művészi fényképek részére saját gyönyörű termekben karácsonyi tárlatot rendezünk, melyen minden olyan mű, mely a megfelelő színvonalat eléri, részt vehet.

A tárlat megnyitásának napja 1919 december 25, mely napig részvételi előjegyzést szerkesztőségünk elfogad.

A „Hóvirág” Műkedvelő Ifjak Körének közleményei.

A folyó hó 13-án sikerrel lezajlott kabarénkon fellépett amatőr-művészeknek szereplésükért ezuton mondunk köszönetet.

Egyidejüleg közöljük, hogy újjászervezett műkedvelő-gárdánk f. hó 28-án délután 6 órakor a Magyarországi Kereskedelmi Utazók disztermében (Gyár-utca 4) tánc-cal egybekötött

„HÓVIRÁG” ESTÉLYÜNKÖN mutatkozik be.

A „Hóvirág” helysége Stefánia-Corsó kávéház emeleti külön termében van. Hivatalos órák délután 4—6 óráig.

Szerkesztői üzenetek.

Kéziratokat nem adunk vissza. A szerkesztőségnek szóló levelek *nem névre*, hanem a szerkesztőség címére küldendők. Névtelen levelekre nem válaszunk.

Baracs J. Versei a zsüri elé kerülnek. — *Ujhelyi A.* Próbálkozzon prózával. — *Orient.* Bírálat alá kerül. — *Luna.* Résztvehet több pályaművel is. — *Abonyi A.* Alkalmadtán értesítjük. — 3 *kíváncsi.* 1. Azért nincs lakat alatt, mert ellensúlyozásképen egy királyhimnuszt komponált. 2. 38 éves, férje Gózon Gyula. — *Reményi B.* Előjegyeztük. — *Grünteld K. és Klein I.* Felvettük a listába. — *Fischl Z.* Próbálkozzon más műfajjal is. — *Volentair I.* Előjegyeztük. — *Bos D.* Zsüri elé terjesztjük. — *Hajdu Zs. és Gerő I.* Előjegyeztük. — *Erand* Humoros verséből valószínűleg utközben a postán elveszett a humor. Prózája talán megfelelőbb lesz. — *P. F.* Tanuljon meg előbb írni. — *Landesmann S.* Verseit bírálat alá bocsájtjuk. — *Buldog.* 26 éves, nősülni óhajt. Fényképe az I. számban közöltetett. — *Horváth A. Gy.* Figyelje lapunkat, alkalomadtán visszatérünk. — *V. D.* Mindhármukat előjegyeztük, kérjük fényképeiket. — *Fischl Z.* Versei zsüri elé kerülnek. Foglalkozzon mással is. — *Schitfer E.* Szerencséjére a gávotte a nagy tolakodásban nem részesülhetett kellő méltatásban. — *Hazám, hol vagy?* Máskor írja alá a nevét, majd akkor megkeressük. — *Gel-*

Szinielőadások és kabarék szereplőinek MASZKIROZÁSÁT elfogadja DRABCSIK ÁNOS, színházi fodrász, IX ker., Ranolder-utca 26/6. Is énként található M. I. M. O. Sz., Nagydófa-utca 3, I. em.

lért Gy., Volentair I., Meister V., Szukich Z., Badál I., Krausz I., Landesmann S., Heves L., Rip-Rip. Kérjük látogasson meg bennünket kedden.

Helyreigazítás. Lapunk mult számában közölt Várkonyi képhez „Homonnai felvétele” jelzés tévesen került. A felvétel eredetileg Hirsch műtermében készült.

"GAMBRINUS"

ÉTTEREM ÉS KÁVÉHÁZ

VII., ERZSÉBET-KÖRUT 27.

Délután és este

nagy szimfónikus

hangverseny

Egress Sándor karnagy
vezetése alatt.

Belépődíj, tálcázás nincs.

M. I. É. R. T.
Magyar Iparművészek és Rajzolóok Tanműferme
Bpest, VII, Izabella-utca 65, IV. 1., műterem
Készít iparművészeti terveket nyomdák, lithographiak könyvkiadó vállalatok, színházak, mozivállalatok, címfestők, szobafestők, üvegfestők, reklám-vállalatok részére. Szabók, szücsök, kalap- és kézimunka-divattermek részére divattervek. **Plakát- és reklámtervezetek.** Ipar- és képzőművészeti előkészítő-tanfolyamunkra kezdő és haladó növendékeket felvesszünk: könyvkötés, batik, linometszés, aquarell- és olajfestés (haladóknak modell után), betűvetés és egyéb grafikai szakokra. Színházi díszlet- és kosztüm-tervezés. Külön amatőr és külön szigorúan gyakorlott szakosított csoporttanítás jól fűtött műterem. Értekezés a műteremben naponta d. e. 10–11 óráig Köve^s tanárnál. A tanfolyam januárban nyílik meg.

Selyemharisnyák

szárát is megjavítja a

Terézvárosi Harisnyajavító
Király-utca 80. (Király-színházzal szemben.)

KOKSZ-TROTT. Táncolják: SARKADI VILMOS és HEIMAN NUSI.